

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, de către

Suhan Petru Fiodor, născut la 04 iulie 1993, originar și domiciliat în s. Răzeni, r-nul Ialoveni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *de la 10 ianuarie 2013 pînă la 18 ianuarie 2013 (prima instanță)*
- *de la 25 februarie 2013 pînă la 20 martie 2013 (instanța de apel)*
- *de la 08 aprilie 2014 pînă la 14 mai 2014 (instanța de recurs)*

Colegiul penal asupra recursului constată:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2013, Suhan Petru a fost condamnat:

- în baza art. 217/1 alin.(3) lit. c) e) f) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a ocupa o anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

- în baza art. 322 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni lui Suhan P., i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Suhan P., a fost adăugată parțial, prin cumularea pedepselor, pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal

al Curții de Apel Chișinău din 31.05.2012, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

În baza art. 65 alin.(4) Cod penal, pedeapsa complementară sub forma privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani, aplicată în privința inculpatului, urmează a se calcula din momentul executării pedepsei principale.

2. Instanța a constatat că, Suhan Petru, în timp și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanțelor narcotice, pe care le păstra asupra sa, în scopul înstrăinării ulterioare. La data de 06.12. 2012, în jurul orelor 17.00, aflându-se în secția de primire predare a deținuților în incinta Penitenciarului nr. 13, amplasat pe str. Barnardazii 3, mun. Chișinău, în cadrul controlului corporal și a lucrurilor personale, efectuat în legătură cu transferul din Penitenciarul nr. 15, în perna ce o avea asupra sa, a fost depistat și ridicat un pachet din hârtie cu conținut de masă vegetală de culoare brun-verzuie cu miros specific.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 510 din 10.12.2012, masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde ridicată la 06.12.2012 de la inculpat reprezintă marihuana. Marihuana se atribuie la substanțele narcotice de origine narcotice, neutilizată în scopuri medicinale obținută artizanal. Masa substanței narcotice - Marihuana în stare uscată, constituie 10, 43 gr, care conform Hotărîrii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 se atribuie la cantități mari.

Tot el în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, intenționat a camuflat marihuana în perna ce o avea asupra sa, pe care la data de 06.12.2012 a încercat să o introducă în Penitenciarul nr. 13, amplasat în mun. Chișinău, str. Bernardazii 3, pentru a fi distribuită deținuților.

3. Sentința a fost atacată de către avocatul Alexandru Bodrug în numele inculpatului, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de încetare a procesului penal în privința inculpatului, în baza art. 217 /1 alin.(3) lit. c) e) f) și art. 322 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului s-a invocat încălcarea art. 66 alin (2) pct. 1) Cod de procedură penală, care prevede că, învinuitul, inculpatul are dreptul să știe pentru ce fapta este învinuit, iar conform art. 296 alin 2 Cod de procedură penală, rechizitoriu trebuie să cuprindă informația despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală. Astfel expunerea evaziva asupra faptei reținute prin rechizitoriu echivalează cu lipsa informației despre fapta incriminată, iar pe cale de consecință, cu neinformarea inculpatului cu învinuirea înaintată. În cazul în care persoana nu este informată cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal; asigurarea dreptului la apărare și contradictorialității în procesul penal.

S-a menționat, că atât rechizitoriul cât și ordonanța de punere sub învinuire

din 28.12.2012 în privința lui Suhan Petru, sunt insuficient motivate sub aspectul învinuirii înaintate, iar încălcările de lege stabilite în cauza penală, este viciata în mod evident și echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței și prin prisma art. 251 alin (2) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actelor procedurale menționate, iar conform art. 251 alin (3) Cod de procedură penală, această nulitate nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți și se i-a în considerație de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cazului.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului în baza art. 217/1 Cod penal, s-a invocat că, un element obligatoriu a laturii obiective este distribuirea, înstrăinarea sau alte operațiuni ilegale săvârșite în legătură cu substanțele narcotice; scopul este un element obligatoriu al făptuitorului, fiind necesar ca făptuitorul să acționeze pentru înstrăinarea plantelor care conțin substanțe narcotice; scopul înstrăinării este prezent când, făptuitorul urmărește transmiterea plantelor vizate în posesia unei alte persoane, însă pe cauza dată, nu fost administrată nici o probă în acest sens, cu atât mai mult inculpatul nu este consumator de substanțe narcotice și nu se află la evidență în instituția corespunzătoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, care a fost pronunțată integral la 24 aprilie 2013, apelul a fost admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre prin care, lui Suhan Petru, recunoscut vinovat în baza art. art. 217/1 alin.(3) lit. c) e) f) și 322 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită următoarea pedeapsă:

- în baza art. 217/1 alin.(3) lit. c) e) f) Cod penal, 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 322 alin.(1) Cod penal, 1 an închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

În baza art. 85 Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al termenului stabilit prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31.05.2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției sale, instanța de apel a invocat că, instanța de fond analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza **art. 217/1 alin.(3) lit. c) e) f) Cod penal** – circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor în scop de înstrăinare, exprimată prin păstrarea substanțelor narcotice săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții mari, cu utilizarea substanțelor

narcotice, lor în scopul de înstrăinare a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, și în baza **art. 322 alin.(1) Cod penal** – transmiterea ilegală a unor obiecte interzise persoanelor deținute în penitenciare, exprimată prin încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, acțiune săvârșită în proporții mari.

Colegiul a respins argumentele apelantului cu referire la expunerea evaziva asupra faptei reținute prin rechizitoriu și lipsa informației despre fapta incriminată, iar în consecință cu neinformarea inculpatului cu învinuirea înaintată, deoarece atât rechizitoriul cât și ordonanța de punere sub învinuire din 28.12.2012 în privința lui Suhan Petru au fost întocmite fără careva abateri de la legislație, în privința acestor două acte nefiind invocate careva obiecții, de asemenea nu au fost contestate de către părți.

Cît privește învinuirea adusă inculpatului în baza art. 217/1 Cod penal, la acest capitol Colegiul a menționat că, instanța de fond cât și cea de apel, în urma examinării probelor în ansamblu, a constatat că, Suhan Petru la momentul etapării sale din Penitenciarul nr.15 în Penitenciarul nr. 13, pe lângă haine și alte lucruri personale, avea asupra sa o pernă, loc unde de fapt s-a dovedit că acesta ascundea substanțele narcotice depistate, acțiunile fiind interpretate doar, decît, în sensul existenței din partea inculpatului, a intenției de a folosi perna în calitate de ascunziș a substanțelor narcotice care urmau a fi transmise persoanelor deținute în Penitenciarul nr.13.

Negarea vinovăției de către inculpat a fost apreciată de către Colegiu drept o metodă de apărare în vederea evitării răspunderii penale. Apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, veridicității și coroborării cu celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, Colegiul Penal le-a dat o apreciere critică, ca declarații ce nu corespund realității, făcute în scop de atenuare a situației în care s-a pomenit și drept al acestuia de a nu se autoincrimina consfințit la art. 21 Cod de procedură penală.

Cît ține de pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a ținut cont de circumstanțele agravante și de cele atenuante, de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, și anume gravitatea infracțiunilor săvârșite, că o infracțiune ce face parte din categoria infracțiunilor grave și una din categoria infracțiunilor ușoare, gradul ridicat de pericol social al faptelor săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal și anume că nu a recunoscut vina, dar și de personalitatea acestuia, că anterior a fost judecat.

Prin urmare, instanța de apel a casat sentința în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei hotărîri noi și anume, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de recidivă, or acest fapt nu a fost invocat în rechizitoriu, în pledoaria procurorului în cadrul cercetării judecătorești și nici în cea de apel, mai mult ca atât, ultimul antecedent penal datează cu vârsta minoratului, iar conform art.31 al. 5 lit. a) Cod

penal - *la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului.*

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate în termen cu recurs de către inculpat.

Recurentul solicită casarea ambelor hotărâri judecătorești cu adoptarea unei soluții de achitare în privința sa.

În motivarea recursului se invocă dezacordul în privința condamnării lui în baza art. 217/1 alin.(3) lit. c) e) f) și art. 322 Cod penal, consideră că sentința este bazată pe presupuneri.

6.1 Pe cauză a fost depusă referință doar de către procuror, care consideră că recursul declarat nu conține prevederile art. 430 Cod de procedură penală, motiv pentru care urmează a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, indicînd temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicînd problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul declarat de inculpat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărîrii atacate. Conform pct. 5) al art. 430 Cod de procedură penală, autorul urma să aducă în recurs motivele și argumentarea dezacordului său cu temeiurile invocate în decizia instanței de apel, ceea ce la fel nu s-a respectat.

Articolul 427 Cod de procedură penală prevede toate temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărîrile instanței de apel. În recursul declarat se critică decizia instanței de apel, exprimîndu-se asupra netemeinicieii acesteia, nefăcîndu-se trimitere la temeiurile pentru recurs specificate în art. 427 Cod de procedură penală, care impune invocarea erorilor de drept, specificate în conținutul acestei legi.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, de către **Suhan Petru Fiodor**, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 21 mai 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev